

Kinder Torah

Parashas Shoftim

בס"ד

Chanukas Ha'bayis

"Please come in my dear guests. Welcome to my new home."

"Thank you very much. Your home is beautiful."

"Boruch Hashem. Please sit down and wash your hands. We are ready to begin the *chanukas ha'bayis* (festive meal celebrating the acquisition of a new home)."

The guests wash their hands and the host begins serving the food. Plate after plate of delicacies are brought to the table. The guests enjoy the delicious seudas mitzvah. Then, the "baal ha'bayis" rises to speak.

"I would like to welcome you to my new home, and thank you for participating in this *chanukas ha'bayis*. I would like to say a short Devar Torah explaining the meaning of our '*chanukas ha'bayis*.' The source of this seudah (festive meal) is actually a verse in this week's parasha. The Torah speaks about going to war against our enemies. There are certain individuals who have an exemption from going to fight. One of them is a man who has built a new house and has not yet inaugurated it. He should return to his home, lest he die in the war and another man will inaugurate his home. (Devarim 20:5). The Torah Temima directs us to the Magen Avraham's commentary on the Shulchan Auruch (Orach Chaim 568:2). He states that a *chanukas ha'bayis* is a seudas mitzvah here in Eretz Yisrael. The Yam Shel Shlomo at the end of the seventh perek of Bava Kamma adds that one should not act with frivolity when he first enters his new house, rather he should make a seudah to '*chanech*' his home. He should say Divrei Torah and darshen about the meaning of the event. This gives the meal the status of a *seudas mitzvah*.

"Therefore, I ask you my dear guests, 'What is the meaning of a *chanukas ha'bayis*? Why do we need to inaugurate our homes?' Rav Shimshon Refael Hirsch, in his commentary on the verse in this week's parasha states that the actions that

a person performs when he first moves into a new home make an impact. They prepare the home for its ultimate purpose - to become a place of *kedusha* (holiness). Rav Hirsch refers to his commentary on parashas Lech Lecha (Bereshis 14:14). 'And when Abram heard that his brother (Lot) was taken captive, he armed his disciples, born in his house, three hundred and eighteen, and pursued them as far as Dan.' The Hebrew word for disciples is '*chanichav*', which has the same root as '*chanukas*'. Why does the verse need to tell us that the disciples were born in his house? Because there is a connection between the home and the '*chinuch*' (education). The *chinuch* of the people in the home begins with the *chanukas ha'bayis*.

"Chinuch begins at a young age.

A child is taught to focus his strengths and efforts in the proper direction. He can grow and develop to his fullest potential if he uses his resources productively. This brings him the true pleasure in life. Therefore, *chinuch* is proper guidance at the beginning of one's life. This sets the direction that will be followed into the future. The same is true by *chanukas ha'bayis*. We are inaugurating this home by setting it in the proper direction. It was built with just empty rooms. We, the owners

and residents, decide what these rooms will be used for. We set the goals of this home. Most of all, we set the atmosphere that will prevail within these four walls. By making a seudas mitzvah, saying Divrei Torah, and tefillah, we are setting the tone for this house. This will be a *makom kadosh* (a holy place) infused with *Yiras Shomayim* (fear of Heaven), *ahavas Hashem*, *ahavas Yisrael*, *ahavas chessed*, and *ahavas mitzvos* (Love of Hashem, our fellow Jews, acts of kindness, and mitzvos). This will be a home where we can all find peace and comfort for our souls, and rise to the highest spiritual levels. Thank you all for coming and helping inaugurate this home to be a *Mikdash m'at* (miniature Beis HaMikdash) b'ezeras Hashem."

Kinderlach . . .

Your home is a very special place. It is a place where the whole family can live and grow together, and fulfill their potential. It is a place that can reach great levels of holiness. To do that, it needs a proper chinuch. It must be imbued with holiness, Divrei Torah, and Yiras Shomayim in the beginning of its life as your home. That will set it on the right path. However, it does not stop there. We must always act properly in our homes. We must respect our family members with whom we live. We must be engaged in mitzvos within the four walls of our homes. Our conduct in our homes must befit the holiness of the place in which we live.

Assign Responsibility

"What happened? Why are the chairs and tables not set up?"

"I don't know."

"Whose job was it?"

"As I remember, at the last meeting we never really assigned jobs. We just made a list of tasks, and assumed that people would take responsibility and finish the job."

"That was a big mistake. The Torah realized the faultiness of this logic."

"Really?"

"Yes. It is a mitzvah in this week's parasha. The Kohanim and the Leviim had fixed weeks of service in the Beis HaMikdash. Each of the 24 groups would serve one week."

"Why?"

"The Sefer HaChinuch explains that any task that is assigned to a specific individual or individuals will get done. However, if the job is vaguely left to a group of people, sometimes only a few will do a little of the work, or some people will refuse all but a certain type of work. Laziness and despair can then take root, and the job will never be completed."

Kinderlach . . .

The wisdom of our Torah is endless. It even guides us how to get the job done. We can use this wisdom on Erev Shabbos. Imma can make a written list of all of the jobs that need to be done to prepare for Shabbos. Then each of the kinderlach can write their name next to the job or jobs that they will do. When you finish the job, you can put a big ✓ next to your name. I am sure that the preparations will go very smoothly, and the family will arrive at Shabbos relaxed and happy.

והגדת לבנך

פרשת שופטים

תמימה' שולח אותנו ל'מגן אברהם' על השולחן ערוך (אורח חיים תקס"ח, ב'). הוא מציין שבארץ ישראל נחשבת חנוכת הבית לסעודת מצווה. ה'ים של שלמה' בסוף הפרק השביעי של מסכת בבא קמא מוסיף שאל לו לאדם לנהוג בקלות ראש כשהוא נכנס לראשונה לביתו החדש, אלא לעשות סעודה לחנוכת הבית, ושם לומר דברי תורה ולדרוש על משמעות האירוע. כל אלה נותנים לסעודה מעמד של סעודת מצווה.

"ולכן אני שואל אתכם, אורחי הנכבדים, מה המשמעות של חנוכת הבית? מדוע עלינו לחנוך את בתינו? הרב שמשון רפאל הירש, בפירושו לפסוק זה בפרשת השבוע הזה, אומר שהפעולות שאדם עושה כאשר הוא נכנס לראשונה לביתו החדש משפיעות להבא. הן מכינות את הבית למטרתו העיקרית – להיות למקום קדושה. הרב הירש מפנה אותנו לפירושו לפרשת לך לך (בראשית י"ד, י"ד): 'וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את **חניכיו** יליד ביתו, שמונה עשר ושלוש מאות וירדוף עד דן'. חניכיו – מילה מאותו שורש כמו 'חנוכה'. מדוע עלינו לדעת שהחניכים נולדו בביתו? כי יש קשר בין הבית לבין חינוך. חינוך בני הבית מתחיל בחנוכת הבית.

"חינוך מתחיל מגיל צעיר. מלמדים את הילד לרכז את כוחותיו ואת מאמציו בכיוונים הנכונים. אם ישתמש הילד באמצעים העומדים לרשותו בצורה חיובית, הוא יגדל ויתפתח עד מלוא הפוטנציאל שלו. הוא יגיע להנאה האמיתית בחיים. לפיכך, חינוך משמעותי הכוונה נכונה בתחילת החיים, שקובעת את הכיוון שבו ילך האדם בעתיד. הדברים הללו נכונים גם לגבי חנוכת הבית. אנו חונכים בית זה ע"י הכוונתו. הבית נבנה עם חדרים ריקים. אנו, בעלי הבית והדיירים, קובעים איזה שימוש ייעשה בחדרים אלה. אנו קובעים את מטרתו של הבית. ויותר מכל, אנו קובעים את האווירה שתשרה בין ארבעת כתליו. ע"י קיום סעודת מצווה, אמירת דברי תורה ותפילה, אנו קובעים את צביון הבית: הוא יהיה מקום קדוש, ספוג ביראת שמיים, באהבת ה', באהבת ישראל, באהבת חסד ובאהבת המצוות. בבית זה נוכל כולנו למצוא שלום ושלווה לנשמותינו, ולהגיע למדרגות רוחניות גבוהות. תודה לכולכם על שבאתם ועזרתם לחנוך בית זה, שבעזרת ה' יהיה למקדש מעט."

ילדים יקרים ...

הבית שלנו הוא מקום מיוחד מאוד. זהו המקום שבו כל המשפחה חיה וגדלה ביחד, וממלאת את הפוטנציאל הטמון בה. מקום זה יכול להגיע לדרגות גבוהות של קדושה. כדי שאכן יעשה זאת, יש לחנכו כיאות. עליו להיות ספוג בקדושה, בדברי תורה וביראת שמיים מיד בתחילת היותו לביתנו. פעולות אלה יעמידו אותו בדרך הנכונה. אך אין הדברים מסתיימים כאן. תמיד עלינו להתנהג כיאות בביתנו. עלינו לכבד את בני המשפחה השותפים לבית. עלינו לעסוק במצוות בין ארבעת כתליו. התנהגותנו בביתנו חייבת להיות מתאימה לקדושתו.

לקחת אחריות

"מה קרה? מדוע הכסאות והשלחנות אינם מסודרים?"
"אני לא ידע."

"מי היה צריך לעשות זאת?"

"אם זכרוני אינו מטעה אותי, הרי שבפגישה האחרונה לא חלקנו תפקידים, רק עשינו רשימת משימות והנחנו שאנשים שונים יקחו אחריות ויסיימו את העבודה."

"זו היתה טעות גדולה. התורה כבר הכירה בטעות שבהליך מחשבה זה."

"באמת?"

"כן. זוהי מצוה בפרשת השבוע הזה. לכהנים וללויים היתה תורנות קבועה בבית המקדש. כל אחת מ-24 הקבוצות (שנקראו משמרות) עבדה שבוע אחד."

"מדוע?"

"ספר החינוך מסביר שכל משימה המוטלת

על יחיד כלשהו או על מספר אנשים, אכן תתבצע. אולם אם האחריות לביצוע אינה מוגדרת דיה, ונתנת לקבוצת אנשים, לפעמים רק חלק מן האנשים יבצעו חלק

מן המשימה, או שהיו כאלה שיסכימו לעשות רק

חלק מסוים מאד מן העבודה. עצלות ויאוש יחלו להשתרש והמשימה לא תושלם לעולם."

ילדים יקרים ...

אין סוף לחכמת התורה. היא אפילו מכוונת אותנו כיצד לבצע משימות. אפשר להשתמש בחכמה זו בערב שבת. אמא יכולה להכין רשימה של כל מה שצריך להעשות לכבוד שבת, ואז כל אחד מן הילדים ירשום את שמו ליד המשימה או המשימות שהוא לוקח על עצמו. לכשיסיים, יוכל לעשות סימן ליד שמו. אני משוכנע שההכנות יסתיימו בצורה מהירה וחלקה והמשפחה תגיע לשבת רגועה ושמחה.

חנוכת הבית

"היכנסו נא, אורחים נכבדים. ברוכים הבאים לביתי החדש."

"תודה רבה לך. הבית שלך יפה ביותר."

"ברוך ה'. אנא טלו את ידיכם ושבו. אנו מוכנים להתחיל בסעודת חנוכת הבית."

האורחים נוטלים את ידיהם והמארח מגיש את האוכל. עוד ועוד צלחות הגשה מלאות מטעמים מובאות לשולחן. האורחים נהנים מסעודת מצווה טעימה להפליא. בעל הבית קם לשאת את דבריו.

"אני מקדם אתכם בברכה לביתי החדש, ותודה על שבאתם להשתתף בחנוכת הבית. ברצוני לומר דבר תורה קצר המסביר את המשמעות של חנוכת הבית. המקור לסעודה זו הוא פסוק מפרשת השבוע הזה. התורה מדברת על יציאה למלחמה באויבינו. ישנם כמה סוגי אנשים הפטורים מיציאה למלחמה. אחד מהם הוא איש שבנה בית חדש ועדיין לא חנך אותו. עליו לחזור לביתו, שמא ימות במלחמה ומישהו אחר יחנוך את ביתו (דברים כ', ה'). ה'תורה